

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 16 grudnia 2019 r.

Pozycja 249

POSTANOWIENIE z dnia 18 września 2019 r. Sygn. akt Ts 78/18

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Mariusz Muszyński,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej W.K. w sprawie zgodności:

art. 9 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1726, ze zm.) z art. 2 i art. 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

p o s t a n a w i a:

nadać skardze konstytucyjnej dalszy bieg.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej, złożonej do Trybunału Konstytucyjnego 11 maja 2018 r. (data nadania) W.K. (dalej: skarżący) wystąpił z żądaniem przytoczonym na tle następującego stanu faktycznego:

Rozkazem personalnym z 8 stycznia 2016 r. Dowódca 21 Brygady [...] odmówił powołania skarżącego (służącego w stopniu starszego szeregowego) do służby stałej, wskazując na brak podstawy prawnej ze względu na to, że art. 9 i art. 11 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (ówcześnie: Dz. U. z 2016 r. poz. 1726, ze zm., obecnie: Dz. U. z 2019 r. poz. 330, ze zm.; dalej: pragmatyka żołnierska) nie przewidują takiej możliwości w stosunku do korpusu szeregowych zawodowych. Decyzją z 15 marca 2016 r. Dowódca Generalny Rodzajów Sił Zbrojnych utrzymał w mocy rozkaz dowódcy brygady. Podkreślił, że art. 9 ust. 3 pkt 1 pragmatyki żołnierskiej ogranicza liczbę korpusów, w których może dochodzić do powołania do służby stałej. Dopiero ewentualne objęcie przez skarżącego stanowiska służbowego w korpusie podoficerów lub oficerów zawodowych (po mianowaniu na odpowiedni stopień wojskowy) upoważniłoby go do wystąpienia – w trybie art. 15 ust. 1 powołanej wyżej ustawy – z wnioskiem o powołanie do służby stałej.

Wyrokiem z 15 marca 2017 r. (sygn. akt [...]) Wojewódzki Sąd Administracyjny w W. oddalił skargę na powyższą decyzję, a skarga kasacyjna została oddalona wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z 19 stycznia 2018 r. (sygn. akt [...]). Orzeczenie to, wraz z uzasadnieniem, zostało doręczone skarżącemu 21 lutego 2018 r.

Zarządzeniem z 12 października 2018 r. (doręczonym 22 października 2018 r.) sędzia Trybunału Konstytucyjnego wezwał skarżącego do usunięcia stwierdzonych braków formalnych skargi konstytucyjnej przez:

1) udokumentowanie daty doręczenia wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 19 stycznia 2018 r. (sygn. akt [...]);

2) doręczenie:

a) odpisu i czterech kopii decyzji Dowódcy Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych z 15 marca 2016 r., a także poprzedzającego ją rozkazu personalnego Dowódcy 21 Brygady [...] z 8 stycznia 2016 r.,

b) odpisu i czterech kopii wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 15 marca 2017 r. (sygn. akt [...]),

c) czterech kopii skargi konstytucyjnej wraz z załącznikami.

Braki formalne zostały usunięte 29 października 2018 r. (data nadania).

Skarżący twierdzi, że zakwestionowany art. 9 ust. 3 pkt 1 pragmatyki żołnierskiej narusza zasady demokratycznego państwa prawnego (art. 2 Konstytucji) i równości wobec prawa (art. 32 Konstytucji), ponieważ nie przewiduje możliwości powołania do służby stałej żołnierza korpusu szeregowych zawodowych. Wydana na podstawie tego przepisu decyzja (oraz rozkaz personalny) pozbawiła skarżącego „prawa do stabilizacji zawodowej i uzyskania gwarancji zatrudnienia w przyszłości, podczas gdy żołnierze pozostałych dwóch korpusów, tj. podoficerowie oraz oficerowie, w tym także ci będący żołnierzami rezerwy, mogli zostać powołani do służby stałej”.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 2072, ze zm.; dalej: u.o.t.p. TK) skarga konstytucyjna podlega wstępnemu rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym. Służy ono wyeliminowaniu – już w początkowej fazie postępowania – spraw, które nie mogą być przedmiotem merytorycznego rozstrzygnięcia. Trybunał wydaje postanowienie o nadaniu skardze konstytucyjnej dalszego biegu, gdy spełnia ona wymagania przewidziane w ustawie oraz nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 61 ust. 4 pkt 3 u.o.t.p. TK.

2. W ocenie Trybunału skarga konstytucyjna spełnia przesłanki przekazania jej do merytorycznej oceny.

2.1. Skargę sporządził adwokat, który przedłożył pełnomocnictwo, o którym mowa w art. 53 ust. 2 pkt 3 u.o.t.p. TK.

2.2. Skarżący wyczerpał przysługującą mu drogę prawną, ponieważ wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 19 stycznia 2018 r. (sygn. akt [...]) jest prawomocny i nie przysługują od niego żadne zwyczajne środki zaskarżenia.

2.3. Skarżący dochował trzymiesięcznego terminu wniesienia skargi zastrzeżonego w art. 77 ust. 1 u.o.t.p. TK, gdyż orzeczenie, w związku z którym łączy naruszenie swych praw, zostało mu doręczone 21 lutego 2018 r., skargę zaś złożył w Trybunale 11 maja 2018 r. (data nadania).

2.4. Przedmiotem skargi jest art. 9 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (ówcześnie: Dz. U. z 2016 r. poz. 1726, ze zm., obecnie: Dz. U. z 2019 r. poz. 330, ze zm.) w brzmieniu: „[p]owołanie do zawodowej służby

wojskowej następuje (...) do służby stałej – w korpusach oficerów zawodowych i podoficerów zawodowych”.

2.5. Przepis ten był podstawą zapadłych w sprawie skarżącego decyzji i orzeczeń, gdyż to m.in. na jego podstawie odmówiono powołania skarżącego do zawodowej służby wojskowej, pełnionej jako służba stała.

2.6. Zaskarżonemu przepisowi skarżący zarzucił naruszenie zasady sprawiedliwości społecznej, a w konsekwencji „prawa do stabilizacji zawodowej i uzyskania gwarancji zatrudnienia w przyszłości”.

3. Mając na względzie to, że zarzuty sformułowane w skardze nie są oczywiście bezzasadne, Trybunał – na podstawie art. 61 ust. 2 u.o.t.p. TK – postanowił o nadaniu skardze konstytucyjnej dalszego biegu.